

ר"ת	יציאה	כניסה
20:55	20:19	19:02
20:52	20:22	19:19
20:56	20:23	19:13
20:53	20:19	19:18

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת בהעלותך • י"ח סיון תשפ"א • גליון 723

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

את עצמו מה הוא עושה כדי שהחיים שלו היום לא יהיו כמו שהיו לפני האסון הנורא.

אבל יש גם מסר כללי זועק וברור שלא ניתן להתעלם ממנו. זה מסר שנשמע הן מרבנים וצדיקים, והן ממשפחות ההרוגים, והן מרבנים מעמך בית ישראל שהמצפן הרוחני שלהם מרגיש שבשמיים רוצים מאתנו חיזוק בנקודה מאוד מסוימת.

כולנו מרגישים שחייבים להתחזק באחדות, באהבת ישראל, להפסיק עם המחלוקות, עם שנאת החינם, עם הלשון הרע, עם פירוד הלבבות, עם כל הדם הרע והאווירה העכורה ולהרבות בשלום ובאהבה, בעדינות ובהתחשבות, ברגישות ובדאגה לזולת.

חובת השעה היא לקום ולהתחזק באהבת ישראל במסירות נפש.

זה מסר שעלה לנו בחיים כל כך יקרים, והוא מחייב את כולנו להקריב מעצמנו, לתת משהו גם מהחיים שלנו. לא מספיק רק להתחזק באהבת ישראל, אלא חייבים שזה יהיה במסירות נפש.

אהבת ישראל זה מושג רחב מאוד. ובוודאי כל נקודה של סור סרע ועשה טוב היא חשובה וכל אחד יבדוק בעצמו היכן הוא יכול למצוא ביטוי מעשי של מסר להתחזקות באהבת ישראל במסירות נפש. אבל אני רוצה לדבר על ביטוי מעשי ומאוד יסודי ולצערנו פחות מודגש באהבת ישראל.

התביעה היחידה

לא בטוח שישאלו אותנו בשמיים למה לא נתנו צדקה יותר מכפי כוחנו ולמה לא התנדבנו בארגוני צדקה וחסד. לא כל אחד מסוגל לכך. אבל כן ישאלו אותנו בשמיים למה לא התפללנו על עם ישראל. ראית את החבר שלך סובל - למה לא התפללת עליו. ראית את האחים שלך שקועים בחושך - מה עשית? ידעת לדבר עליהם רעות ואולי גם לזלזל בהם. ידעת לומר שאין

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

הבעיטה האחרונה

"אמונה" זה לא מספיק

ישראל היה כל כך שקוע בשינה עד שבהתחלה לא שם לב לדפיקות העזות על דלת ביתו ולא לריח העשן הכבד. אבל משהמשיכו הדפיקות וגברו לכדי מהלומות של חפצים כבדים - התעורר ישראל בבהלה. המחשבה הראשונית שלו, שהדופק הוא אדם אלים שבא להרביץ לו - השרתה עליו פחד, אבל לא עברו שניות מועטות, והדלת נפרצה בקולות פצפוף וישראל ראה את חברו הטוב ביותר עומד בפתח וגרזן בידו.

ישראל פלט אנתח רווחה ואמר לחברו: "אה... זה אתה שמעון... הפחדת אותי, חשבתי שזה מישהו אחר, אבל עכשיו שאני יודע שזה אתה ששברת לי את הדלת, אז אני רגוע, כי אני בוטח בך שאתה לא רוצה להזיק לי. תעשה לך כוס קפה, שמעון, אני חוזר לישון..." אבל אז תפס שמעון את ישראל ונענע אותו בחוזקה: "מה קורה לך ישראל? אתה לא מריח את ריח השריפה? לא סתם שברתי את הדלת, באתי להציל אותך. קום ותברח!"

רבי נחמן אומר שכשה' יתברך רואה שהאדם טועה ותועה בדרכו, הוא מתחיל לרמוז לו, כשהרמיזות לא עוזרות הוא כבר קורא לו במפורש, וכשגם זה לא עוזר הוא חייב לבעוט בו ולהכות אותו כדי שיחזור לדרך השכל, לדרך החיים.

כולנו קיבלנו בעיטה גדולה מאוד. אסון קשה שנחת עלינו ופער חלל עמוק בקרבנו. אז זה באמת נכון שצריכים קודם כול להתחזק באמונה, אבל זה מסר לא מספיק. זו קריאה חירום משמיים לכולנו להציל את עצמנו.

זו לא אמונה זו אכזריות

מי שאומר "הכול לטובה", "הקדושים המתיקו מעלינו

דינים וביטלו גזירות" או כל מיני משפטים של לכאורה אמונה, והוא מסתפק בזה וממשיך הלאה בחיים בלי התעוררות, בלי תשובה, ובלי חשבון נפש - אז קודם כול אין לו שום קשר עם האמונה. הוא לא באמת מאמין שהכול לטובה, אלא הוא סתם אדם אטום ואכזרי שמחפה את האטימות שלו במילים ריקות.

לא מדובר רק באדם לא רגיש, אפילו לא מדובר באדם ישן. אלא מדובר במש באדם מת, כי גם אדם ישן מרגיש כשבועטים בו, רק מת כבר לא מרגיש כלום, מי שלא מזועזע עד עמקי נשמתו הוא במצב של הקפאה עמוקה.

וזה לא רק עניין של רגש יהודי, אלא זו הלכה ברמב"ם שמי שלא מתעורר לנוכח צרות קשות, זו מידת אכזריות וגורם בכך שתבוא צרה נוספת לא עלינו. התשובה והתיקון הם חובת השעה גם מצד ההלכה, וגם מצד הלב היהודי, מצד הרחמנות על עצמנו ועמנו.

האסון במירון זה לא מקרה שהיה ונגמר, אלא זה מקרה שחייב לגרום לנו לשינוי גדול מאוד בחיים. לא ייתכן שנחזור לשגרה; לא ייתכן שנמשיך להיות כמו שהיינו קודם; לא ייתכן שניתן לדם הזה להישפך ללא מטרה ותכלית.

לאחר האסון אמרנו שחייבים להתחזק בשני מישורים, במישור האמונה ובמישור התשובה ותיקון המעשים. את המאמר בשבוע שעבר הקדשנו לחיזוק באמונה, ואת המאמר השבוע ברצוני להקדיש לחיזוק לתשובה, לתיקון ולשינוי.

המסר זועק עד לב השמיים

קרבנות האסון הם הקרבן של כולנו, וההלכה בהלכות הקרבנות אומרת שאדם חייב להתוודות על קרבנו. כל אחד חייב לעשות את חשבון הנפש האישי שלו ולשאול

ממשיכים להתחזק

עם השיעורים העוצמתיים של | ניתן להזמין שיעורים הרב שלום ארוש שליט"א | בטל: 052-8985551

להתפלל על צער השכינה

מרת נפש על שלא היו לה ילדים, בכל זאת השליכה צערה מנגד, והטיחה את תפילתה על הצער של מעלה שנגרם מכך שהיא בצער.

דברים אלו מלמדים אותנו שכאשר אדם נמצא בצרה, יותר ממה שמתפלל על הצער שלו, ראוי לו שיתפלל על הצער שיש לשכינה המצטערת עמו, כמו שנאמר: "עמו אנוכי בצרה" (תהלים צא, יד). כאשר אדם שיש לו צער כלשהו מכוון בתפילתו רק על הצער של הקב"ה יותר מששתתף עמו בצערו, והוא שב ומתחרט באמת על עוונות שגרם את הצער של מעלה, אז היסטוריס מסתלקים מעליו, ולא עוד אלא שמוודים לו כמידתו וכופלים לו את פרנסתו [שנושע בכפליים], כנגד שני מיני הצער שגרם למעלה. כי עתה כאשר הוא מתחרט על שניהם - הן על מה שהכעיס בעונו והן על הצער שנגרם בזה שקיבל עינו, הרי עכשיו הוא זוכה לעבוד את ה' מאהבה, ואם כן דוונות הנפכים לו לזכויות, וכנגד שני מיני הצער יש לו שני מיני זכויות. מוסיף ה"פש החיים" ואומר, אם כך הוא בענין תפילת היחיד על צערו, שצריך שתהיה כוונתו רק על צער השכינה שמצטערת עמו, כל שכן בתפילה הקבועה והסדורה מאנשי כנסת הגדולה, ודאי ראוי שלא לכוון בה כלל על צורך עצמו, אלא על צורך גבוה. בין בבקשות על צורך האדם הפרטי, וקל וחומר בבקשות על הגאולה מהגלות, שעל זה נקבעו כמה

בפרשתנו לומדים אנו על פרשת המתאונים, איך שהקב"ה נעס עליהם ופגעה בהם אש ה', וכתוב שמה רבינו התפלל וביקש על כלל ישראל ושקעה האש, כמו שכתוב: (במדבר יא ב) "ויצַעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל ה' וַיִּתְשַׁקַּע הָאֵשׁ", בגמרא (ברכות דף לב.): "אמר רבי אלעזר, משה הטיח דברים כלפי מעלה, שנאמר 'ויתפלל משה אל ה'', אל תקרי אל ה' אלא על ה'". לפי פשוטו של דברים קשה, מה גרם לרבותינו זכרונם לברכה לדרוש את הפסוק באופן שמה רבינו הטיח דברים כלפי מעלה, ובכך לפרש את הפסוק באופן שנשמע כגנותו של משה.

אלא, אמר הגאון רבי חיים מוואלז'ין זצ"ל (נפש החיים ש"ב פ"ב), שבהכרח אין כאן גנותו של משה, אדרבה חז"ל דרשו כאן בשבחו. משה רבינו התפלל: "על ה' היינו על צער השכינה, ולא על הצער שלו. אמנם גם הוא הצטער וסבל מכך שהעם צעק אליו, שבערה אש ה' ואכלה בקצה המחנה, אבל את משה רבינו הטריד רק הצער של מעלה ולא צערו הפרטי.

כך גם יש לפרש את מה שדרשו חז"ל (שם דף לא): שחנה הטיחה דברים כלפי מעלה, שנאמר: "והיא מרת נפש ותתפלל על ה'" (שמואל א' א' י). לא דרשו כאן בגנותה של חנה, אלא בשבחה. אף שהיא עצמה היתה

היה אומר רבי לוי יצחק בנדב"ר זצ"ל: עקר ההשתדלות של האדם בחייו יכלו לתבעו למעלה ביום שישתדל כל כך עד שלא יוכלו לתבעו למעלה ביום דינו על שהחסיר בחייו חליה ושייכל לומר "עשיתי מה שחשטל עלי", ויז אף ששעשע עם בניו מה ששעשע איז צריך שישפיל חלילה בדעתו. וצריך להקפיד לתת לילד החינה בכל גיל כפי הראוי לו בבחינת "חנה לצער על פי דרכו" (משלי כב), ואם חלילה תחטא חסנה מה שצריך להקפיד לפי גילו בתורה ויראת שמים על זה יתבטא: ביום הדין הגדול. (שיש"ק ו - תיג)

אמר ראב"ן זכרוננו לברכה, על המבואר בלקוטי מוהר"ן (ח"ב סימן ח): צריך להיות עקשן גדול בעבודת ה', שיעקר העקשנות הוא בהקשקש בעבודת התפילה, לבלתי להפסיק, להפציר בתפילה וזעקה להשם. יתברר באיזה אופן ומדרגה שהיא, ואנשי-שלומו היו אוקרים שקפאי על סדת השמחה, שיעבדו צריך להיות עקשן גדול, לבלתי לפל לעצבות וקרה שחורה, חלילה, באיזה אופן שהיא. (שם ד-ח)

וכמה תפילות וברכות: "תקע בשופר גדול לחרותנו", "השיבה שופיטנו", "לירושלים עירך ברחמים תשוב", "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", בכל אלו יכוון האדם להצטער ולבקש על צער השכינה שגלתה בגלותו בעוונותיו, ובזכות זו נזכה שתשוב השכינה למקומה, ותשרה בתוכנו לעולם.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

שאלות מבית קו ההלכה

על חטאו?

נחלקו הפוסקים האם יכול להתוודות או לא, יש אומרים שבאמת אסור להתוודות ויש אומרים שבדאי מותר להתוודות וידוי פרטי כדי לא לסתום לו את הפתח שיכול להתוודות ולהתחרט. ולהלכה אנו נוקטים שבשבת ימים טובים אסור להתוודות, אבל בשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון ואינם ימים טובים, יכול להתוודות. ולכן אדם שחזר בתשובה בחודש ניסן או תשרי (אחר יום כיפור) יכול לומר וידוי באותו היום, מלבד יום שבת או יום טוב. שדי חסד (ח"ו אסיפת דינים מערכת ו' אות ג).

גידלתי שום או פלפלים בעציץ בתוך הבית, או לימונים ופירות שגדלו בעציץ, האם חייבים לעשר את זה, או שמכיון שאינם גידולי שדה פטור ממעשרות?

מן התורה רק דבר הגדל בשדה חייב במעשר, שנאמר (דברים י"ד כ"ב) "ועֵשֶׂר תַעֲשֶׂר אֶת כָּל-תְּבֹאֹת זֶרְעֶךָ הַיָּצֵא הַשָּׂדֶה לְעֵנֶה וְלְשֵׁנָה", אמנם דעת הרמב"ם (הלכות מעשר פרק א' הלכה י') שגם דבר הגדל בבית צריך לעשר מדרבנן, ויש חולקים וסוברים שפטור לגמרי ממעשרות. (הראב"ד שם). ולהלכה כתבו הפוסקים שיעשר בלי ברכה. דרך אמונה (פרק א' מהלכות תרומות סעיף קטן רכ"א).

לאכילת איסור בטעות, ואף שאין איסור מצד טבילת כלים, כי ישנם פוסקים רבים שסוברים שאין צריך להטביל כלים אלו שעשויים לעשות בהם סחורה, וכמבואר ביחווה דעת (חלק ד' סימן י"ד), וביע אומר (חלק ד' סימן י"א), ובכל אופן שכפי שביארנו למעלה צריך להרחיק עצמו לגמרי שלא יגיע לידי איסור.

מדוע בקבלת שבת כל הציבור הופכים את פניהם לצד השני, ולא יזיזו צד צריכים להפנות את פניהם?

אף שהתפילה תמיד לכיוון בית המקדש, מכל מקום כאשר מקבלים את השבת פונים לצד מערב. שער הכוונות דף ס"ד עמוד ג'. וטעם הדבר משום שהשכינה נמצאת במערב ולכן צריך לפנות למערב לקבל את השכינה הקדושה. (נמרא בבא בתרא דף כ"ה עמוד ב'. זוהר חלק ג' דף ק"ט עמוד ב'. ספר מורה נבוכים חלק ג' פרק כ"ה).

אדם שעשה עבירה ורוצה לחזור בתשובה וכעת נמצא בשבת עצמה, או בימים שאין אומרים בהם תחנון האם יכול להתוודות

בישלונו ספגטי בסיר בשרי שהיום בשלו בו בשר (הסיר היה נקי לפני הבישול של הספגטי) וכעת אנו רוצים לערב את הספגטי עם גבינות וחמאה, האם מותר לעשות כן?

לספרדים מותר לעשות כן לכתחילה (שלאחר ערוך יורה דעה סימן צ"ה סעיף א') והליכות עולם (חלק ד' פרשת קורח אות י"א). והאשכנזים נוהגים איסור בזה. (הרמ"א שם) אמנם אף לאשכנזים יש להקל במקרה שבישלו את הספגטי בקדירה שאינה בת יומה (שעבר 24 שעות מהפעם האחרונה שבישלו בה בשר) שבמקרה זה מותר לערב את הספגטי עם חלב. (דרכי משה שם אות א').

האם השותה באולם ללא כשרות יכול לשתות משקה בכוס זכוכית רגילה, או שצריך דוקא מכוס חד פעמי כי לא תבול את הכלים?

במקום בלי הכשר אין להשתמש כלל בכלים שלהם, וטוב להרחיק עצמו מזה לגמרי שלא יגיע חס ושלום

סיפור לשולחן שבת

מאמר ראש הישיבה -המשך-

'לקבולינהו בשמחה'

בני הישיבה ישבו בריכוז עצום לשיעורו של רבם, הלא הוא רבי העשיל מקראקא.. לפתע נקפו אוזניהם של כל התלמידים. רבי העשיל הגיע עד ליבה של הסוגיה והירצה עתה בפניהם את חידושו הגדול בהתלהבות רבה עד שנקלט והובן אצל כל התלמידים. וכאן התחוללה מהומה רבת...

תלמידיו של רבי העשיל שהקשיבו לדבריו, השתוממו לגלות כי רבם הגדול השמיע עתה חידוש שהיה מנוגד מכל וכל מחידושיו של המהרש"א באותה סוגיה. "רבינו" נעמד אחד התלמידים: "מחילה מכבוד תורתו, אך חידוש זה שלו, הוא ההיפך ממה שכתב המהרש"א בחידושי הלכה שלו". רבי העשיל, מוכן היה להיות אבק לרגליו של המהרש"א. אלא שבאותה שעה, כדרכם של ת"ח המתנצחים בהלכה, היתה בדבריו נימה דקה מן הדקה- כחוט השערה שלא הייתה מותאמת לפי כבודו הרם של המהרש"א. ובגין היות רבי העשיל מאלו שהקב"ה מדקדק עמם כחוט השערה, יצא מיד קול הכרוז במתיבתא דרקיע כי בגלל שלא השגיח לפי ערכו בכבודו של המהרש"א, נגזר עליו שלא יזכה להדפיס את חידושי תורתו ולהוציאם לאור עולם! הרבי רבי העשיל שהיה מבני היכלא דמלכא, שמע את קול הכרוז, ופג ליבו מרוב צער וחרדתו, תיכף ירד מן הבימה ופניו לא היו לו עוד.

חיבור אחד היה לו לרבי העשיל שהיה ספון בגניזו, אלו היו חידושי תורתו על מסכת בבא- קמא. והיה חיבור הלכה חביב עליו יותר מאשר יחשב אדם את בני יחידו. שנים רבות של עמל ויגיעה השקיע בחיבורו. כמה וכמה פעמים חנך רבי העשיל והתלבט, האם אותו כרוז שמימי שגזר עליו כי כתביו לא יראו אור, כלל גם את חיבורו המופלא על בבא- קמא, ולבסוף החליט בדעתו הרחבה כי הלה לא נכלל. חסך רבי העשיל מפיתו, אסף פרוטה לפרוטה עד שנצטבר בידו סכום גדול דיו להוצאות הדפוס ובהר את המעולה והאחראי שבתלמידיו. "דע לך", המתיר רבי העשיל סודו באוזני התלמיד הנרגש, "כי כך בחרתי להדפיס את ספרי. אתה תיסע עם תכריך כתבי עד לליוורנו שבאיטליה ותשגיח על מלאכת ההדפסה". ובשעה שהפקיד את הכתבים בידיו, הזהיר אותו רבי העשיל: "חזור והזהר, אנא זוהי תמצית חיי. אם יאבדו הכתבים למה לי חיים? שמור עליהם כאשר תשמור על חייר אתה!"

הפליג אותו תלמיד בספינה ובתיבתו הכתבים היקרים. מרוב חרדה ודאגה לשלמותם כמעט לא אכל ולא ישן. כ"כ חזקו עליו דברי רבו. מרבית הדרך עברה בשלום. אלה שרבות מחשבות בלב איש... באמצע הנהר הרחב התרגשה פתאום רוח סערה שטלטלה את הספינה הקטנה כקליפת אגוז והאנייה וכל אשר בה צללה כאבן במצולות. רק כמה נוסעים בודדים שרדו חיים מספירת המעברת ההיא, ביניהם אותו תלמיד אשר קרש של ספינה נזדמן לו בתוך המים הגועשים, החזיק בו בכל כוחו וכך נצלו חיו. ירד העלם לחוף ורק כותנתו לעורו. אחר שנתן תודה

לבוראו שפדאו ממות לחיים, עלה לדעתו כי לאמיתו של דבר היה טוב לו המוות מחיים שכאלה. "הילד איננו, ואני אנה אני בא?" שאל התלמיד מנהמת ליבו. "אם יאבדו הכתבים למה לי חיים?" היהדו באוזנו דבריו של רבו, מיסירים אותו ומצליפים על ליבו בשבט של קוצים. לבסוף החליט כי הוא לא ישוב לפי שעה לפולין, אלא יכתוב איגרת לחבריו ויסביר מה קרה לכתבים, וחזקה עליהם שהללו ידעו מה לעשות.

כשקראו חבריו את האיגרת ששלח, נמס ליבם והיה למים. אהבתו העזה של הרבי לחיבורו היקר על מסכת בבא קמא הייתה ידועה לכל כיצד מעבירים בשורה כה קשה לרבי הנערץ? "אני אספר לרבי", קם אחד מן התלמידים לבסוף. בסיעתא דישמיא אמצא את הדרך..

באחד הימים הקרובים במהלך השיעור, סובב אותו תלמיד את רבו עד שהגיע בדרך עקיפין אל המשנה במסכת ברכות "חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה", מסביר רבא "לקבולינהו בשמחה". רבי, תורה היא וללמוד אני צריך" הקשה אותו תלמיד, "הייתכן? לברך על הרעה באותה שמחה כשם שמברך על הטובה?" "כן בוודאי!" רעם קולו של רבי העשיל: "בעיני בשר בלבד יש הבדל בין רעה לטובה, אך מאיתו לא תצאנה הרעות והטוב. מה שהוא נותן עליו לקבל באותה הרגשה! חייבים להרגיש כי הרע והטוב שניהם שווים!" "אבל רבי" נישא קולו של התלמיד הנרגש, "אם ה' הביא עלי רעה- רע לי, מר לי. איך יכול אני לברך ולהודות בשמחה בשעה קשה ומרה זו?"... השתלהב רבי העשיל כלפיד אש, והחל נושא מדברותיו בקול חוצב להבות. עד כמה שצריך האדם להכיר באפסיותו ולדעת כי למען האמת הרי נוח לו לאדם שלא נברא משנברא. הקב"ה אינו חייב לנו מאומה, חייבים אנחנו לקבל בהכנעה ובשפלות כל מה שהוא מביא עלינו. רבי העשיל טיפס לפסגות והפך כולו דביקות עם בוראו.

התלמידים נתנו עיניהם זה בפני זה, עתה- דומה- היא השעה! אותו תלמיד נגש לרבי העשיל ולחש לו בשקט את תוכן האיגרת של השליח שנסע לליוורנו. חיוורון מוות כיסה תיכף את פניו של רבי העשיל, הוא קרס תחתיו וצנח על הארץ מחוסר הכרה. שעה ארוכה עמלו התלמידים להשיב את נשמתו של מורם ורבם עד שבחסדי ה' עלה בידם.

"למדנו רבינו" תבעו התלמידים לדעת כעבור ימים מספר, אחר ששב לאיתנו, "אותו אדם שטיפס לרום המעלה- דביקות והפליא להסביר ולהמחיש עד כמה יש לקבל את הרעה בשמחה, הוא עצמו נופל מתעלף כאשר נודע לו הבשורה הרעה? אתמהו!"

הסביר להם רבי העשיל במתק שפתיו: "תלמידי האהובים זכות חוכמתכם ובינתכם נותרתי בחיים. דעו לכם, כי החיבור הלז, היה כה יקר בעיני עד כי בלעדיו למה לי חיים, כאשר אמרתי לשליח טרם נסיעתו. אלמלא קדמתם וגרמתם לי לפני כן לטפס לרום המעלות בדרגת 'לקבולינהו בשמחה'- הייתי נפטר מן העולם בו רגע!

להם אמונה, אבל האם לך יש אמונה? האם אתה מאמין שבכוח התפילה היית יכול להחזיר אותם בתשובה, כמו רבי מאיר שהתפלל על שכניו והחזיר אותם בתשובה?

אם הבן שלך היה יורד מהדרך לא עלינו, האם לא היית קורע את השמיים בתפילות לה' שיחזיר אותו בתשובה? אז למה כשמדובר בילדים של ה' אחינו ואחיותינו היקרים - למה אנחנו לא משקיעים זמן ומקדישים להם תפילות חמות ללא מטרת רווח, רק בשביל כבוד ה', רק מתוך אהבה ליהודי אחר?

הכלל היסודי שמנחה אותי לאורך כל דרכי וספרי הוא שאין ייסורים בלא עוון. אנחנו יכולים להתפלל על עם ישראל שלא יהיו חולים ושלא יהיו תאוות ופיגועים ולא מלחמות ולא אסונות ואנחנו אכן צריכים להתפלל על גם זה. אבל אנחנו הרי מאמינים שהשורש של כל הדינים והייסורים האלה זה רק העוונות - אז אם אנחנו באמת אוהבים את עם ישראל, התפילה העיקרית שלנו צריכה להיות על התשובה של עם ישראל, שכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלימה ברחמים גדולים.

זאת נחמה אמיתית

אני קורא וזועק לאחי ואחיותי בני ישראל. בואו נתפלל יחדיו על עם ישראל. בואו נקדיש זמן בכל יום. אנחנו בישיבה והרבה מתלמידי ברחבי הארץ והעולם קיבלו על עצמם חצי שעה של תפילה אישית ביום על התשובה של עם ישראל. וגם מי שלא יכול חצי שעה שיתחיל עם עשר דקות או יותר ויחזיק בזה במסירות נפש.

כל מי שיש לו עיניים בראשו רואה את המצב. אין צורך להסביר מדוע אנחנו במצב קשה מאוד של מלחמה על היהדות, של הסתה ושנאה כלפי כל מורשת ישראל. ובאופן מעשי כמעט ואין בידינו לעשות מאומה. אבל בתפילות אפשר לשנות את כל העולם. אין צורך להסביר מדוע התפילות האלה הן צורך השעה. אין צורך להסביר מדוע התפילות האלה הן הביטוי הגבוה ביותר לאהבת ישראל.

אני לא רוצה בשום פנים ואופן לתת לנושא הזה לשקוע, ולכן את המאמרים הבאים אקדיש לנושא הזה הן במקורות נפלאים שנמצאים באמתחתי והן בהדרכות מעשיות איך לקיים את ההנהגה הזאת בפועל.

וזו הנחמה האמתית כמו שאמרה לי אם שכולה: "כבוד הרב, זו נחמה אמיתית. שום דבר לא יכול להחזיר לי את האבידה שאיבדתי".

אבל אם נזכה שיהיה כזה שינוי בעם ישראל - זה דבר שבאמת יכול לנחם אותי". ובעזרת ה' על ידי שנראה לה' ולצדיקים שאנחנו קשובים ומבינים מסרים ולא מוכנים להמשיך הלאה בחיים - זו תהיה הצרה האחרונה, הבעיטה האחרונה בדרך לגאולה שלימה ברחמים.

בברכת שבת שלום ומבורך

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

רוח טובה

לכן כל אחד צריך לקחת כלל זה כיסוד שאין לעבור עליו: הדבר הראשון שהוא צריך לעשות בכל התבודדות, הוא למצוא בעצמו נקודות טובות ולשמח בעצמו, עד שיוכל להגיד בפה מלא:

אני טוב! ה' אוהב אותי. ה' שמח בי, שמח בעבודה שלי. יש לו נחת רוח ממני.

אני מלאה רצונות טובים וכו' וכו'. וגם אם ייקח לו כל השעה להגיע לזה, וגם אם זה ימשך כך ימים ושנים, הוא צריך להשקיע את כל התבודדות רק על זה, ולא יעבור לשום עבודה אחרת עד שהוא יהיה בשמחה אמיתית.

גם לא יחכה האיש שאשתו תשמח אותו ושלא תחכה האישה שבעלה ישמח אותה, כי לפעמים הוא בעצמו צריך רחמי שמים מרובים לצאת מהעצבות שלו. אלא, תיקח עצמה לעבודה על השמחה.

וכל אישה צריכה לדעת, שעיקר הכח שלה הוא כח התפילה.

זה נכון שלא רק האישה, אלא גם הגבר, עיקר כוחו הוא התפילה, אבל אצל האישה זה הרבה יותר חזק כי לאשה יש כח עצום של תפילה, וה' אוהב מאד את התפילה של הנשים! ובפרט כשמתפללות על הבית שלהן, על הבעל שלהן, על הילדים שלהן, שבזה תלויה כל גאלת ישראל.

וישמחו בהם. רק אחרי שיש להם רוח טובה, שמחה, אושר, רק אז הם יכולים להתחיל עם שאר סוגי ההתבודדות: הודאה, תשובה, חשבון נפש, תיקון המידות וכיוצא בזה.

זה הכלל: כל עוד האדם לא שמח בעצמו, אסור לו לעשות שום דבר מלבד חיפוש הנקודות הטובות שבו, וזו היא תשובתו בשלב זה, וזו העבודה שהבורא מבקש ממנו לעשות.

כי הבורא רוצה קודם כול שיהיה האדם שמח, ובפרט אם הוא רוצה לחזור בתשובה, כמו שכותב רבי נחמן (לס"ת מח), שתיקף כשהאדם רוצה לחזור בתשובה, אזי היא עבירה גדולה כשיש לו עצבות, שפירושו, שאפילו האדם הוא באמת כמו שהוא, מלא בפגמים וכו', ה' רוצה שיהיה שמח, ורק כך יוכל לתקן מה שצריך.

וכמו שכתבנו במלים אחרות, ש'תשובה' היא קודם כול לחייך, ואחרי כן הקדוש-ברוך-הוא כבר מוליך את האדם.

בשבוע שעבר למדנו דבר נפלא, איך רבי נחמן כותב דבר, שסותר לחלוטין את מה שרוב בני האדם חושבים - שעיקר התשובה זה להיות שבור ומדוכא וכד' ח"ו.

כי היצר הרע משדר לאדם, שתשובה פירושה לראות את הרע שלו, ולהיות מדוכך ועצוב.

אבל התורה מלמדת אותנו, שבדיקו ההיפך הגמור הוא הנכון, ושכל עיקר התשובה זה דווקא להכניע את הרוח הרעה והעצבות - שזה מה שהאדם רואה את הרע של עצמו - ולראות את הנקודות הטובות שלו - שזו הרוח הטובה.

מובן מכאן, שלפני שהאיש או האישה מתחילים לחשוב על התבודדות של חשבון נפש או תשובה וכד', הם צריכים לפני הכול לברר את הרוח הטובה מתוך הרוח הרעה,

וזה על ידי שיחפשו וימצאו בעצמם נקודות טובות

הרה"ק ר' צבי הירש- המגיד מנדבורנא כ' סיון

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

בוצינא קדישא עילאה, איש אלוקים, קדוש ייאמר לו".

בכ' סיון ה'תקס"ב נסתלק, סיפור מעניין אודות קבורתו, הרב ציוה בצוואתו שימיקו קברו, שה'גולל' ששופכין עליו העפר, יעמידו גובה כל כך שמקרקע הקבר עד ה'גולל' יהיה יותר משיעור מלא קומתו. אחד מחסידיו רבינו שהיה דר בנאדבורנא, והיה מקושר אליו בלב נפש, כששמע על פטירת הרב מנדבורנא, הגיע להלוויה עם עגלתו ומטלטלו וכל כספו במעילו להספיק להגיע לאשכנז דרבי.

כשחזר מהלוויה וחייש את כספו והנה שוד ושבר, כל כספו אבד ואינו, אחרי שגרע והתחילו לחשוב על האפשרויות היכן אבד הכסף, באו לכלל החלטה, היות והגיע להלוי' בעת טיחת הגולל ומרוב צער והתלהבות נדחף, בכדי שיהיה לו הזכות לשום עפרא בארעא, וכנראה שמבלי משים כשהתכופף לשים העפר, נפל אז כל צורו כספו בתוך הקבר.

כשבא הדבר לפני רבני העיר ודנו בדבר, לא רצו להתיר פתיחת הקבר בכדי לחפש את הכסף מפני חילול הציון, ופחדו מפני קדושת רבינו, רק אחר שסיפר שבצורו כספו זה היה גם כספים שלוהו מאלמנות ויתומים טרם נסיעתו ליריד, ועתה נשאר כולם בעירום ובחוסר כל, התירו לו לפתח את הציון הק' במעמד עשרה טובי ורבי העיר.

כשנפתח הקבר במעמד כולם אחרי צום ותפילה, אמנם נמצא הכסף, אך נדהמו לראות שהארון הקדוש נמצא בעמידה ולא בשכיבה כפי שהכנסוהו, והתפלאו להבין כמה גדולים מעשי הצדיקים ומבטם למרחוק, שציווה להעמיד הקבר יותר משיעור קומתו, ויהי לפלא.

במשך שנות השואה נסתר מקום קבורתו שהיה משמש כעלייה לרגל ומקום מסוגל לישועה, בשנים האחרונות נמצאה מקום קבורתו ע"י אגודת אהלי צדיקים בנדבורנה שבאוקראינא. זכותו תגן עליו אמן.

הרב הקדוש רבי צבי הירש, המכונה 'המגיד מנדבורנא', נולד לאביו רבי שלום זעליג - בעל ה'דברי שלום', בשנת ת"ק, בילדותו זכה לחיבה יתירה מהבעל שם טוב הקדוש, שהשתעשע בו, וכשגדל, ינק מתורתו של המגיד ממזריטש.

את תחילת דרכו החל כמלמד דרדק, כשהיהודי אצלו לימד חיתן את בנו בזלוטשוב נסע יחד עמו לשם והחל להסתופף בצילו של הרב הקדוש רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב והיה ראש וראשון לגדולי תלמידיו. רבו העיד עליו כי "אלהיו הנביא חפץ את קרבתו".

כיהן כמגיד משרים בקהילת דולנה שבאוקראינה ושמו הלך לפניו כחכם עצום וחרף ביותר, ואף העמיד שם תלמידים שבהמשך נתפרסמו כגדולי הדור, ביניהם בעל העטרת צבי" מזידיטשוב. כאשר רבי משה ב"ר דן שוהם - בעל 'דברי משה' ומגדולי תלמידי הבעש"ט, החל לכתן בתור רבה של דולנה, עבר רבי צבי הירש אל נדבורנא, שם כיהן כמגיד משרים עד פטירתו.

חיבר את הספרים: 'צמח ה' לצבי' על התורה וכן על הגדה של פסח, 'מילי דאבות' (מוסר), 'שפתי קדושים' (תהילים) ו'אלפא ביתא' (מוסר). ספר ה'אלפא ביתא' מונה מידות טובות והנהגות על סדר האותיות. בעל ה'פלא יועץ' כתב עליו בספרו: "הנה נא האלתי להעתיק אלפא ביתא של הגאון המופלג מוה"ר צבי הירש זלה"ה ואזכה לזכות הרבים ואבנה גם אנכי, וראה זה מועט מחזיק המרובה, אשרי אדם שומע לשקוד על הדברים האלו פעם אחד בשבוע או פעם אחד בחודש ימצא חיים".

רבים מגדולי החסידות העריכו את רבי צבי בהערכה גדולה מאוד, ורבי לוי יצחק מברדיטשוב התבטא עליו: "החסיד העניו בוצינא קדישא כבוד מחותני הרב הגאון מופת הדור אשר תורתו האירה לארץ ולדרים בכמה קדושות". רבי מרדכי מקרמניץ, בנו של רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב, כינה אותו: "הרב הגדול החסיד המפורסם

אני אוהב כל יהודי

אה
בת
-
חיי
נאם

I love every jew

לרכישת סטיקרים ומוצרים נוספים:
050-9931931

הרבה אמונה

זה כל מה שעם ישראל זקוק עכשיו!

הספר
בגן אמונה
קצה חוט
של שפיות

מבית היוצר של הרב שלום ארוש שליט"א
מבצע מיוחד ל-10 ספרים
טל: 052-2240696

מסר מיוחד בעקבות המצב!

בס"ד

לא נניח לו!

יהודי יקר, יש באפשרותך לעצור את המשחית והצער מעל עם ישראל, כמו שאמר רבי נחמן מברסלב (שיחות הר"ן ע') "הייתכן שאנו מניחין את השם יתברך שיעשה ויחשוב לגזור גזרות בעולם...". במה דברים אמורים? רבינו אמר שכאשר עומד יהודי לפני ה' יתברך ומתפלל ורוצה להתקרב אליו, באותו רגע משליך הקב"ה את כל עסקיו, פונה להקשיב לאותו יהודי ובאותו זמן חרון אף לא נמצא בעולם.

ולכן בימים אלו אשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, יוצא מו"ר ראש הישיבה בקריאת קודש לעצור את הגזרות ע"י "אהבת ישראל במסירות נפש" שמתבטא ע"י שרשרת תפילה והתבודדות שלא תיפסק במשך 24 שעות בהם יעמדו יהודים מכל רחבי העולם ויתפללו לפניו יתברך ובכך יעצרו את המשחית.

מו"ר התבטא ואמר: שכל יהודי ויהודיה, ילד וילדה, שיקחו חלק בשרשרת תהיה להם חלק בגאולה וכשיבוא משיח הוא יצביע על אלו שזכו לקחת חלק בגאולה.

יהודי יקר! הצטרף עוד היום וקח חלק בשרשרת התבודדות להתפלל על עם ישראל במסירות נפש שלא להניח להקב"ה לגזור גזרות.

להצטרפות חייגו לקו האמונה : 02-6444250 שלוחה 26

ויה"ר שנזכה בקרוב לגאולה ברחמים אכ"ר.

חיזוקון

לומדים הלכה

הלכות לימוד תורה

כל איש מישראל
חייב לקבוע לו זמן
ללמוד תורה
ביום ובלילה,
שנאמר: "לא ימוש
ספר התורה
הזה מפיק והגית בו
יומם ולילה."
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מסרים מחזקים 052-6672221

בשמחה שלך

הענייק כאקוק הראשון!

סעודת עניים
ביום שמחתך
מבטיחה לך
שמחה שלמה
סעודת עניים עבור
אברכי כולל (מהודר):
02-5308000

צדקה

ילדון חידודון

מה המכנה המשותף לשלושת הכלים: כפורת, חצוצרות ומנורת הזהב?

תשובה פרשת בהר בחוקותי: עד גיל חמש ערכו של הילד חמישה שקלים, ומגיל חמש ומעלה עשרים שקלים. מגיל עשרים עד שישים ערך הגבר חמישים שקלים, ומגיל שישים חמישה עשר שקלים.

זוכה: יעקב שנקר, בני ברק.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש תאומים - קבלת התורה - **סיון**

כל מצוות התורה, גם המצוות השכליות, הן הרבה למעלה משכל אנושי.
(א.ב. של החיים)

לקבלת נסרים מחוקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

תודה מוצלחת

שלום, שמי אוריה

רציתי לספר לכם את הסיפור תודה שלי- ואת המסקנה הכי חשובה מהסיפור שלי.

זה התחיל כשהייתי בכיתה א', היה לי מאוד קשה בלימודים, לא הצלחתי תמיד להבין מה המורה מסבירה, על מה השיעורי הבית ומה החומר הנלמד.

כשעליתי לכיתה ב'- הסיפור כבר קצת השתנה- הייתי מבינה הכל אבל הייתי צריכה להתאמץ, ולהתאמץ בלימודים לא היה לי נח ולא היה לי כח.

וככה עם השנים התרגלתי להיות הילדה החלשה בכיתה- הציונים במבחנים לא היו גבוהים ולפעמים אפילו נמוכים.

הגיע שלב שכבר מאוד רציתי להיות חרוצה אבל לא יכולתי כי הייתי צריכה ממש להשלים את הפערים.

יום אחד ניסיתי לחשוב- מה יוכל לעזור לי באמת להיות מוצלחת בלימודים, חשבתי

וחשבתי עד שהבריק לי רעיון- אני יגיד תודה לה' כמו שמספרים הילדים בעלון שלכם.

וכך התחלתי לומר תודה- אמרתי להשם תודה על הכל - על החברות שלי, על בית הספר המקסים שיש לי, על המורות..

אמרתי תודה גם על הקושי שלי להצליח בלימודים, אפילו שאני מאוד מתאמצת.

אני חייבת להגיד- שהתודה נתנה לי דבר ראשון הרבה אמונה, בהשם ובעצמי, שאני יכולה ויש לי את הכח להצליח, וכן התודה נתנה לי הרבה מוטיבציה להתעקש על הצלחה בלימודים.

כל זה היה עד לפני חצי שנה אבל את הפלא הגדול שקרה לי- אפשר לראות על המחברות שלי, אפילו המורות שלי לא מביעות איזה שינוי עשיתי

רק אני היחידה (ועכשיו גם אתם) יודעים- שזה הפלא של התודה. תודה לך ה' שנתת את התודה. זוהי המסקנה החשובה שלי.

אמרתי תודה וראיתי הצלחה.

מדור ילדים שעשועון מגוון

פתרונות יש לשלוח למייל al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

צמד מילים

לפנכם 2 מילים בכל שורה, עליכם למצא מילה אהת שתשלים את כל אחד מהמילים לביטוי לדוג': יום, מזל אוב, רשמו את האות הראשונה, כתבו בצד, והשלימו את הפסוק המתקבל

אות	מילה מסתיימת	מילה 2	מילה 1	אות	מילה מסתיימת	מילה 2	מילה 1
		חגורת	אירוד			הבר	הגליל
		פאר ו	פרי			פרחים	איש
		ראייה	ים			צבא	קרם
		קוברה	צפע			גוג	העולם
		עליה ל	ימין			אדון	חובק
		סיני	זיתים			מוקשים	מגנטי

הפסוק המתקבל מפרשת בהעלותך:

זוכה פרשת בהר בחוקותי: משפחת בוסקילה, בית שמש.

בדיחות הדעת

בדואי מהמדבר נכנס לתוך מונית בלונדון. באמצע הנסיעה ביקש הבדואי: "תכבה בבקשה את המוזיקה. לפי הדת שלי אסור לשמוע רדיו. כי בתקופת הנביא שלנו לא היה מוזיקה. ובמיוחד לא היה מוזיקה מודרנית. שזה אב החטאים!". הנהג כיבה את המוזיקה ולאחר כמה דקות עצר את הרכב ופתח לבדואי את הדלת. הבדואי: "מה אתה עושה?" הנהג: "בתקופת הנביא לא היו מוניות. לך תחכה לגמל!"

העלון מוקדש לרכואת

מרגלית בת עליזה
אגם הודיה בת שירן

ולע"נ שלמה אליהו בן אסתר ז"ל

להקדשת העלון: 02-5308000

כמו בלש סיומן

איטור הסיבה להתנהגות החריגה אצל הילד, דומה לעבודת בלש ועשויה להיות קשה למדי. לעיתים אין סיבה אחת בלבד אלא כמה, מה שמקשה עוד יותר על המשמיה. לכן העצה היא הרבה תפילה לסייעתא דשמיא ואחר כך (כמו בלש סיומן...) לעסוק בתצפית על התנהגות הילד ולאסוף מידע. התבוננות מעמיקה והצלבת מידע בהתנהגות הילד בבית ובגן בדרך כלל יביאו לידי השערות בדבר הסיבות להתנהגות החריגה. כעת ניתן לנסות ולצמצם על דרך השלילה את המקרים בהם מופיעה התנהגות זו ולנסות לגבש החלטה.

לרוב, מגוון בעיות רגשיות, הם אלו אשר גורמים לילדים להתנהג בצורה כזו, לדוגמה: חוסר ביטחון, הרגשת דחייה, תסכול, חוסר בתשומת לב ועוד.

הסיבות לרגשות אלו גם הן מרובות ומגוונות ולא תמיד הסיבה המשוערת היא הסיבה "השורשית".

מאחר והבנת הסיבה היא בדרך כלל מחצית הדרך לטיפול ולהצלחתו עלינו לחקור היטב ולהבין מה היא שורש הבעיה, לא תמיד נדע מהי הסיבה השורשית ולכן עלינו להיוועץ במחנך, בגננת, ביועץ בית הספר או באיש חינוך/טיפול. ואת זה נעשה בע"ה כבר היום!!!

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק טו'

לפני שבועיים, סיפרנו על דודי שמכה ונושך ילדים בגן. אני חוזר לעניין זה, בעקבות שיחות טלפון רבות בנושא. הגננת סיפרה לאמא שזה לא מקרה חד פעמי וברוב הפעמים שדודי מחליט שמגיע לו חפץ מסוים, או מתי שלטענתו חבר "מתחיל איתו" זה לא נגמר יפה. דודי מתרגז, משתולל וצורח ומתנהג ממש כחיה פצועה וכאילו זה "הקרב האחרון על חייו" הכאות ונשיכות הם רק חלק מדרכי ההגנה שלו...

אין ילד רע כי אם ילד שרע לו

הורים יקרים! על פניו נראה, שצריך לבדוק ולשוחח עם דודי על בעיית האלימות שלו כלפי חבריו בגן. שהרי אם הוא מכה ונושך ילדים בגן, כנראה שיש לו בעיה חברתית... אך עלינו לדעת שזה לא רק עניין של בעיה חברתית או בעיית התנהגות. וכאילו במידה ונעבוד עם הילד על הבעיה החברתית ונשפר אותה, נקבל ילד ללא בעיות. עלינו לדעת, כי התנהגות חריגה היא לפעמים הדרך היחידה העומדת לרשותו של ילד כדי להביע את קשייו ומצוקתו. יכול להיות שההתנהגות החריגה של הילד כלפי חבריו היא תוצאה ולא סיבה. כן, צריך להדגיש שוב! ההתנהגות החריגה של הילד כלפי חבריו היא לעיתים תוצאה ולא סיבה. ברמה העקרונית, אין לילד שום בעיות עם חבריו, אין לו רצון לפגוע בהם ובוודאי שלא לנשך אותם, והמריבות והנשיכות הן תוצאות של מועקות פנימיות הבאות לידי ביטוי במריבות עם חברים, אך הם בפירוש אינן מטרה בפני עצמה. נכון, זה קצת קשה להבין, אבל ננסה לרדת לעומק הרעיון. המשיכו בבקשה לקרא!

אין ילד רע כי אם ילד שרע לו

נזכור תמיד, ונפנים את המשפט המדהים הזה: "אין ילד רע, כי אם ילד שרע לו". זה רעיון עמוק, אבל זה האמת. אלימות וגרימת נזק אצל ילדים אינה נובעת מ"רוע" אלא משמשת יותר כקריאת מצוקה ובקשה לעזרה וסיוע. הילד צועק אלינו דרך התנהגותו: "אני במצוקה, תעזרו לי!" חובתנו וזכותנו כהורים וכאנשי חינוך להיענות לקריאה זו ולהושיט יד חזרה. קשיי התנהגות מוחצנים, התקפי זעם, הרסנות, פגיעה בחברים, מריבות

וויכוחים הם בהחלט אירועים המפריעים למהלך החיים התקין בבית ובמיוחד בגן ובבית הספר. במקרים אלו, הטיפול המקצועי הוא בלתי נמנע.

כי כל יום שעובר, הוא קריטי לטיפול והמשך העבודה עם הילד. עלינו לדעת כי, ילד המתנהג בצורה כזו, גורר בצורה ישירה ועקיפה: הערות שליליות, ביקורת, צעקות, גערות וכו'. מאחר ובעייתו לא נפתרה, אלא עוד "הוחמרה" שהרי אם עד עכשיו הבעיה שלו הייתה בעיקר עם עצמו, עכשיו הוא מוסיף את כולם לבעיה. הוא מביע בצורה תת מודעית את בעייתו "בתוספת מרובה על העיקר" בבעיות נוספות, כמו מריבות עם חבריו ואחיו וויכוחים עם הוריו ומוריו ולעיתים כל פעולה יומית, מוסיפה עוד שמן למזורה. ומבעיה קטנה של ילד, נהייה לנו תוך חודש "ילד בעייתי". ולכן במקרים כאלו, אנחנו לא מזניחים, כי כל יום הוא קריטי.

בעיה מעגלית

הבעיה החמורה והגדולה ביותר היא: שילדים הנתפסים בעיני ההורים, הצוות החינוכי או בעיני חבריהם כילדים "מופריעים" ומפריעים" עשויים עד מהרה להפוך את התנהגותם לדפוס התנהגות קבוע ולבעיה הקשה לטיפול. ולמה? כי ברגע שהילד מקבל סטיגמה (ע"י ביקורת שלילית ויחס דוחה) של ילד מופרע, הוא מתחיל להאמין למה שהוא חושב שחושבים עליו.

הוא מפנים את הקביעה עליו, שהוא שלילי, ולאט לאט מתחזקת בתוכו התודעה שהוא ח"ו כזה ואין מה לעשות. לכן, כל יום שעובר הוא קריטי ובמידה ואכן אנו יודעים שהילד מתנהג בצורה "לא רגועה" חשוב מאוד לשתף את הצוות החינוכי ולנסות לגבש איתם עמדה מה אפשר לעשות עם ההתנהגות של הילד. השיחה עם הצוות תוריד את האפשרות שידביקו לילד סטיגמה של "מפריע" או של ילד "לא מטופל" וגם תגרום בע"ה לשייתוף פעולה פורה לטובת הילד.

תוך כדי שיתוף פעולה וידוע של הצוות החינוכי, חשוב עד מאוד לנסות ולאחר בכל דרך אפשרית, את הסיבה להתנהגות החריגה ואז להתפלל הרבה על הילד, לקבל יעוץ ועזרה מקצועית ולטפל בבעיה תוך כדי שיתוף פעולה סלא של הצוות החינוכי.

מ ר ב י ם -

אהבת ישראל

כל אחד מקבל על עצמו להתחזק באהבת ישראל במסירות נפש

מדליקים אור של

אהבה

יהודי יקר, זכור לדרוש ולבקש גאולה בכל יום: "ריבונו של עולם יהי רצון שכל עם ישראל יאמינו שהכול לטובה ויאמרו על הכול תודה"

לע"נ מ"ה קדושי מירון